

TEATRE

'Estiu'

L'escopinada del passat

Francesc Massip

'Estiu', d' Edward Bond. Traducció: Joan Sellent. Intèrprets: Mercè Sampietro, Julieta Serrano, Mònica Marcos, Miquel García Borda, Pep Torrents. Escenografia: Estel Cristià-Max Glaenzel. Vestuari: Maria Araujo. Il·luminació: Xavier Clot. Direcció: Manel Dueso. Sala Petita TNC, 20 d'abril.

Mercè Sampietro i Julieta Serrano

Estiu és un espectacle que pateix, fonamentalment, tres inconvenients: un text irregular que arriba amb vint anys de retard i que es ressent d'un cert anacronisme; una posada en escena lànguida que en lloc de facilitar la clara ressonància de les paraules, les disposa en una situació d'ofec i enxubament; i, per acabar-ho d'adobar, una escenografia encarcarada més pròxima a un sòrdid mur d'afusellament que a una casa d'estiueig vora l'Adriàtic, que és l'espai de la ficció. Edward Bond és un dramaturg que pren peu en els últims esclats de la generació dels Joves Irats anglesos i que, des de les seves primeres obres, va impactar per la crua mostra de la realitat i la violència que l'habita, com vam tenir ocasió de comentar quan al Teatre Lliure es va oferir *Salvats* (1998), una contundent pedregada similar a la que va caure la nit de la funció que comentem. No posem en dubte que Edward Bond, com un dels referents més singulars del teatre d'idees d'inspiració marxista i vocació humanista, és un autor prou important en el panorama escènic contemporani per merèixer un lloc en el TNC, però ¿per què no es triava un text més recent com *The Children* (2000), que s'acara a un futur apocalíptic, o *A Play for Young People* (1995), sobre l'Holocaust jueu? *Estiu* és de l'any 1982 i el conflicte que planteja ha quedat sensiblement envellit després de la caiguda del Mur de Berlín i l'esfondrament del bloc comunista. És cert que hi ha moments de gran força dramàtica, particularment en els diàlegs dels dos personatges protagonistes, la benestant burgesa Xènia instal·lada al cor de la societat capitalista que retorna a la casa on va néixer, ara en mans de la seva vella criada Marthe, en un país de l'Europa de l'Est. Una intensitat dialèctica que se sosté

sobretot gràcies a la interpretació de Mercè Sampietro, una Xènia altament expressiva que sap transmetre tot el trasbals que experimenta en el seu vertiginós viatge al passat que li remou els budells fins a les primeres sopetes, i de Julieta Serrano en el rol de serventa que, a les portes de la mort, ho aprofita per saldar comptes amb l'antiga mestressa en una soterrada revenja de classe que posa la justícia per sobre de la bondat i de les bones intencions, en un allegat que no deixa de ser pertinent i actual. A aquestes dues sòlides actrius, cal afegir-hi el treball de Mònica Marcos, que duu a terme, amb vibrant naturalitat, el personatge d'Ann, filla de Xènia, amant del fill de Marthe i ingènua esperança de reconciliació i futur. La posada en escena de Manel Dueso sembla nedar a contra corrent del text, i no aconsegueix prendre la volada necessària perquè la història colpeixi l'espectador i obtingui la seva complicitat. El feixuc decorat acaba de fer estàtic un muntatge el pinyol del qual, l'escopinada denunciadora d'un passat sense cicatritzar, queda triturat en la mossegada de l'ensopiment. I la pantalla en què es projecten els ressentiments de classe es petrifica en un impenetrable mur d'execucions on, en una escena final pròpia d'un taxidermista, queda congelada la imatge d'una nova generació que ja s'ha manifestat profundament decebedora.

Cinc concerts pels sis-cents anys de l'Hospital de Sant Pau

Redacció
BARCELONA

L'Hospital de Sant Pau celebra els seus 600 anys d'existència amb un cicle de cinc concerts que pretenen fer una mirada als darrers 600 anys de música. El cicle començarà demà al Saló del Tinell amb un concert de música dels segles XV i XVI dirigit per Jordi Savall. Per representar els segles XVII i XVIII, Jordi Casas dirigit dijous vinent el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana al mateix Saló del Tinell. Més tard, el 17 i el 24 de maig, la sala d'actes de l'Hospital de Sant Pau acollirà dos concerts de música modernista amb obres de Granados i de Juli Garreta. El cicle s'acabarà el 26 de juny amb un concert de Wagner al Palau de la Música.

47 CONCURS INTERNACIONAL D'EXECUCIÓ MUSICAL MARIA CANALS DE BARCELONA

Entitat declarada d'Utilitat Pública

PIANO - FLAUTA

del 24 d'abril al 8 de maig de 2001

Total concursants inscrits: 160 de 28 països

Del 25 d'abril al 4 de maig (inclosos) • PIANO - FLAUTA
Proves eliminatòries: CASAL DEL METGE

Diumenge, 6 de maig, a les 17,30h Flauta • 18,30h (aprox.) Piano
Prova final: PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimarts, 8 de maig, a les 18,30h: Concert de clausura
SALÓ DE CENT DE L'EXCM.
AJUNTAMENT DE BARCELONA

Patrocinat per:

Piano Yamaha cedit per YAMAHA

DUES PEL PREU D'UNA ?

A TÒQUIO NO A BARCELONA SÍ

Després d'haver adoptat el llibre i la rosa per Sant Jordi, els japonesos estudien incorporar, a les seves tradicions mil·lenàries, l'estand de venda d'entrades de teatre al 50%

TOTS ELS TEATRES

50%

DEL 23 D'ABRIL A L'1 DE MAIG de 10 a 20 h.

NOMÉS ESTAND PLAÇA CATALUNYA

